

5th INTERNATIONAL COLLOQUIUM OF GENEALOGY, HERALDRY, AND VEXILLOLOGY (ICGHV5)

22–23 May 2026, Vilnius, Lithuania, www.icghv.com

Theme: “The State and Noble Families:
Political, Social, and Cultural Heritage”

Public Administration and the Gonzaga Court: From the Foundation to the End of the Dynasty (1328–1706)

Maria Rosaria Petrilli

The lecture will be delivered in Italian.

Summary

This study examines the evolution of the Gonzaga state and its administrative structures from the seizure of power in Mantua in 1328 to the extinction of the dynasty in 1707. The analysis focuses on the development of central and peripheral institutions and the transformation of governance mechanisms within the territory of Mantua under the rule of the House of Gonzaga. From an administrative perspective, the Mantuan state underwent significant institutional reorganization. During the 1370s and 1380s, under the rule of Ludovico Gonzaga, the territory was systematically divided into vicariates. Previously limited to strategically important centers such as Cavriana, Volta, Ceresara, Goito, Marmirolo, Castiglione Mantovano, Rivalta, Marcaria, Montanara, Borgoforte, Governolo-Roncoferraro, Serravalle, Suzzara, Luzzara, Reggiolo-Gonzaga, San Benedetto, Quistello, Revere, and Sermide, this administrative model was progressively extended across the dominion. However, this structure did not constitute a fully unified or centralized system of power; rather, it reflected enduring local particularisms aimed at preserving traditional privileges and established socio-political balances.

A crucial turning point in the consolidation and redefinition of court power structures occurred in the sixteenth century with the political leadership of Isabella d'Este. As regent of the Marquisate of Mantua during the absence of her husband Francesco II Gonzaga and later during the minority of her son Federico II Gonzaga, Isabella played a decisive role in strengthening diplomatic alliances—most notably with the Habsburgs—and in shaping the cultural and political identity of the Mantuan court. Her regency represents a significant example of female political authority in Renaissance Italy and highlights the interplay between governance, diplomacy, and court culture.

The study concludes with the succession crisis of 1627 and the gradual decline of the French branch of the dynasty, the House of Gonzaga-Nevers, whose rule marked the final phase of Gonzaga sovereignty in Mantua.

CV

Maria Rosaria Petrilli is a genealogist and researcher specializing in historical and inheritance investigations. She studied Law at the Università degli Studi di Milano, where she developed a strong interest in historical and genealogical research, as well as in family law.

She is co-founder and collaborator of Your Italian Genealogy, a professional historical and genealogical research firm established with her husband Riccardo De Rosa. Her expertise

includes genealogical reconstruction, inheritance research, and documentary investigations for Italian citizenship applications.

Maria Rosaria Petrilli is a member of the Centro de Estudios Genealógicos e Históricos de Rosario (Argentina) and of the Association Aria de Munegu of Castiglione Garfagnana (Lucca).

Viešasis administravimas ir Gonzagų dvaras: nuo dinastijos įsitvirtinimo iki jos pabaigos (1328–1706)

Maria Rosaria Petrilli (Italija)

Pranešimas bus skaitomas italų kalba.

Santrauka

Šiame tyrime analizuojama Gonzagų valstybės ir jos administracinių struktūrų raida nuo valdžios perėmimo Mantujoje 1328 m. iki dinastijos išnykimo 1707 m. Nagrinėjama centrinės ir vietos valdžios institucijų plėtra bei valdymo mechanizmų kaita Mantuos teritorijoje, valdant House of Gonzaga.

Administraciniu požiūriu Mantuos valstybėje vyko reikšminga institucinė pertvarka. XIV a. 8–9 dešimtmečiais, valdant Ludovico Gonzaga, teritorija buvo nuosekliai suskirstyta į vikarijas. Anksčiau jos veikė tik strategiškai svarbiose vietovėse, tačiau vėliau ši administracinė sistema buvo išplėsta visoje valdoje. Vis dėlto ši struktūra netapo visiškai vieninga ar centralizuota valdžios sistema – ją veikė vietiniai ypatumai ir siekis išlaikyti senąją socialinę bei politinę tvarką.

Reikšmingas lūžis dvaro valdžios struktūrų raidoje įvyko XVI a., iškilus Isabella d'Este politiniam vaidmeniui. Ji ėjo Mantuos markgrafystės regentės pareigas vyro, Francesco II Gonzaga, nebuvimo metu ir vėliau – sūnaus, Federico II Gonzaga, nepilnametystės laikotarpiu. Isabella buvo viena įtakingiausių Renesanso laikotarpio moterų, prisidėjusi prie Mantuos politinės krypties formavimo ir sąjungos su Habsburgais stiprinimo. Jos veikla atskleidžia dvaro politikos, diplomatijos ir kultūros sąveiką bei moterų vaidmenį valdžios struktūrose.

Tyrimas užbaigiamas 1627 m. paveldėjimo krizės ir prancūziškosios Gonzagų šakos – House of Gonzaga-Nevers – valdymo silpnėjimo aptarimu, žyminčiu paskutinįjį Gonzagų valdžios Mantujoje etapą.

CV

Maria Rosaria Petrilli – genealogė ir istorinių bei paveldėjimo tyrimų specialistė. Ji studijavo teisę Università degli Studi di Milano, kur susiformavo jos domėjimasis istorijos, genealogijos ir šeimos teisės sritimis.

Kartu su vyru Riccardo De Rosa ji įkūrė profesionalią istorinių ir genealoginių tyrimų įmonę „Your Italian Genealogy“. Jos veiklos sritys – genealoginiai tyrimai, paveldėjimo bylų analizė ir dokumentų paieška bei rengimas Italijos pilietybės prašymams.

Ji yra Centro de Estudios Genealógicos e Históricos de Rosario (Argentina) ir asociacijos „Aria de Munegu“ (Castiglione Garfagnana, Lucca) narė.